

výsledek může jenom jemu býti prospěšným, nikdy však nemůže býti prospěšným třetím osobám, vůči nimž je tedy bezúčinným. Zejména nemůže býti jeho účinem, když cílil proti přední hypotece, posunutí zadnějších věřitelů zástavních do předu, neboť pak by vítězivší nárok odpůrčí prospíval jim, kteří ho nevznesli, a nikoli odporovavšímu věřiteli. Proto zadnější břemena nemají vlivu na přípustnost odporu, jenž zejména nemůže býti činěn závislým na okolnosti, zdali po zapravení břemen, po položce, odpůrčím nárokem zasažené, následujících, ještě něco zbude na odporovavšího věřitele, poněvadž se vítězstvím odpůrčího nároku neposunou zadnější hypoteky do předu, naopak odstraněním odporovatelné hypoteky uvolněné místo právě relativním účinkem odporu případně odporovavšímu věřiteli. Sluší tedy uznati, že se tuto v úvahu přicházejícím otázkám nedostalo v nižších stolicích právního posouzení správného. Leč pro stěžovatelku nemá to praktického významu, neboť jest rozhodování o jejím rekursu vázáno podle §§ 213, 231 a 234 ex. řádu rozsahem jejího odporu. Správně mělo se jí dostati zaplacení v pořadí vůči ní bezúčinnou se stavší pohledávky Filomény V-ové, pokud toto pořadí nebylo vyčerpáno pohledávkou Štěpánky H-ové. Byla by obdržela 9.176 Kč 50 h a v tomto případě poslední na řadu přicházející věřitel Karel Š. (C 85) byl by obdržel pouze 120 Kč 26 h, kdežto se zbytkem své pohledávky byl by vyšel na prázdno, ale poněvadž v tomto směru nevznesla odporu, nemohlo ani potud býti vyhověno jejímu dovolacímu rekursu.

Čís. 5201.

Knihovní vlastník nemá práva k rekursu proti povolení převodu knihovní pohledávky.

(Rozh. ze dne 11. srpna 1925, R I 644/25.)

Žádost Jana P-a, by vložen byl v jeho prospěch převod vnučeného zástavního práva, váznoucího pro vykonatelné pohledávání Františka B-a, knihovní soud zamítl, rekursní soud žádosti vyhověl.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs knihovního vlastníka.

D ů v o d y:

Podle §u 123 čís. 3 knih. zák. je sice předepsáno, by vlastník nemovitosti byl uvědoměn o vkladech a záznamech, kterými se na jeho nemovitosti již zapsaná práva třetích osob dávají do zástavy nebo postupují. Při postupu knihovních pohledávek má uvědomění to také zvláštní význam vzhledem k předpisu §u 1396 obč. zák. Ale vše to neopravňuje vlastníka nemovitosti k rekursu proti povolení převodu na jeho nemovitosti zajištěné pohledávky, neboť nemá — stejně jako dlužník neknihovní zájmu na osobě věřitele a tedy ani zájmu na tom, zda převod jeho knihovní pohledávky na nového věřitele byl povolen právem či nic. Není proto k rekursu proti usnesení, jímž byl převod povolen, oprávněn. Toť také takřka svorné mínění vědy. (Viz Bohuslav-Hartmann,

sbírka příkladů knihovnicích žádostí a usnesení, z r. 1924 str. 230, Bartsch Das österr. allg. Grundbuchgesetz z r. 1902 str. 646 a Exner Das österr. Hypothekenrecht I. str. 175, pozn. 48).

Čís. 5202.

Na věci dlužníkovy v držení třetí osoby, k jejich vydání neochotné, nelze vésti exekuci zabavením.

Souhlas držitele věci vyžaduje se jen, je-li jím osoba třetí, nikoliv vymáhající věřitel sám (§ 262 ex. ř.).

Dal-li si držitel dlužníkovy věci zabavit věc pro svou pohledávku, neprojevil tím souhlas se zabavením věci pro pohledávku jiného věřitele.

(Rozh. ze dne 11. srpna 1925, R I 673/25.)

Z výtěžku 1889 Kč za exekučně prodaný motor přikázal exekuční soud vymáhajícímu věřiteli Eduardu J-ovi celý výtěžek na jeho pohledávku 3.500 Kč. Vymáhajícímu věřiteli Fondu pro zemské dávky nepřikázal ničeho, ježto tento vymáhající věřitel nezískal zástavního práva na stroji, poněvadž výkonný orgán při zabavení stroje nesdělil Eduardu J-ovi, u něhož byl motor v uschování, že zabavuje stroj i pro zemský fond a nezeptal se Eduarda J-a, zda připouští zabavení pro zemský fond (§ 262 ex. ř., §§ 63 a 65 instrukce pro výkonné orgány). Rekursní soud k rekursu zemského fondu přikázal z výtěžku 1480 Kč Eduardu J-ovi a 409 Kč zemskému fondu. **Důvody:** Stížnost českého zemského fondu je odůvodněna. Neboť podle zájemného protokolu a proto podle ustanovení Šu 253 ex. ř. nabyt český zemský fond zástavního práva současně s Eduardem J-em, i když výkonný orgán při výkonu zájmu nedodržel instrukce pro výkonné orgány tím, že při zabavení pro český zemský fond nesdělil vymáhajícímu věřiteli J-ovi, v jehož uschování byl zabavený předmět, že zabavuje jej pro český zemský fond, a neotázal se ho, zda připouští zájem pro tohoto druhého věřitele.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu Eduarda J-a obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle Šu 256 ex. ř. nabývá vymáhající věřitel pro své vykonatelné pohledávání zástavní právo na hmotných věcech v zájemném protokolu zapsaných a popsanych zabavením. Platný exekuční řád zná jen zabavení věcí v držení dlužníkově podle Šu 253 ex. ř. a věci dlužníkových v držení vymáhajícího věřitele neb třetí osoby k jejich vydání ochotné. Zabavení věcí — třebaže dlužníkových — v držení třetí osoby, k jejich vydání neochotné, platný exekuční řád nezná. Z motivů k Šu 262 ex. ř. (str. 212) plyne naopak jasně, že na takové věci exekuci jejich zabavením vésti nelze. Když tedy v projednávaném případě výkonný orgán, jak zjištěno, přes to, že věci, které měly býti zabaveny, byly v držení třetí osoby — stěžovatele — exekuci provedl, nezjistiv, zda je ochotna, je vydati, pokud se týče svoliti k jejich zabavení, byl zájem věcí v držení